

[Løvig Simonsen]

gets partier med undtagelse af Fremskridtspartiet vedtog en dagsorden, der indeholdt de elementer, som var væsentlige for vort videre arbejde op til og efter konferencen. I tiden fra vedtagelsen af dagsordenen og op til selve konferencen var der jævnlig kontakt mellem den arbejdsgruppe, der var nedsat af dem af Folketingets medlemmer, der skulle deltage i konferencen, og repræsentanter for de organisationer, som også arbejdede med oplæg til konferencen både i fællesskab og også ud fra den enkelte organisations egen baggrund. Disse kontakter og debatter om klimakonvention og konventionen om biologisk mangfoldighed var medvirkende til at afklare, hvor problemerne var, og dermed også den forskellige opfattelse af, hvilke resultater der kunne opnås under konferencen, ligesom det var åbenbart, at organisationsrepræsentanterne og Folketingets delegation havde en forskellig opfattelse af rollefordelingen.

Konferencen begyndte og dermed næsten uendelige debatter først og fremmest mellem repræsentanterne fra den tredje verden og os fra den industrialiserede verden. Men til trods for de store meningsforskelle blev det ene kompromis efter det andet indgået og konventionerne underskrevet.

Vel hjemme igen tog vi fat på efterbehandlingen og vurderingen af de opnåede resultater. Der blev fremsendt indlæg fra organisationerne såvel i fællesskab under titlen »Danmark tager Rio alvorligt« som fra organisationerne enkeltvis, herunder også fra LO, fra dansk industri og fra kommunerne. Alle var enige om, at Rio ikke var endemålet, men derimod begyndelsen til at konkretisere, hvad det enkelte land kan gøre for at skabe en bæredygtig udvikling såvel nationalt som regionalt og globalt. Det er dette, der er Riokonferencens budskab, og det er på den baggrund, at alle Folketingets partier har været enige om at stille denne forespørgsel til statsministeren om, hvorledes regeringen vil følge Riokonferencens beslutninger op nationalt, regionalt og globalt.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen oversendte i september 1992 til Folketinget en beretning om forløbet af FN's konference om miljø og udvikling i Rio, og jeg

har i sidste uge skriftligt fremlagt en meget, meget omfattende redegørelse om den store opgave, der består i opfølgning af konferencen.

I denne redegørelse peges på, at det med Riokonferencen nu er endegyldigt fastslået, at miljø og udvikling er uadskillelige begreber. Regeringen er i gang med opfølgningen af konferencen på alle områder. Grundlæggende er det naturligvis hver enkelt ministers ansvar at følge op inden for sit ressortområde.

Regeringens handlingsplan for miljø og udvikling fra 1988, de efterfølgende handlingsplaner på energi-, transport- og landbrugsområdet samt »Miljøindsatsen i 90'erne«, som den hedder, fra foråret 1992, udgør regeringens grundlag for opfølgning af Brundtlandkommissionens rapport og dermed også for opfølgning af Riokonferencen i sig selv.

Redegørelsen indeholder en grundig gennemgang af igangværende og planlagte initiativer på en hel mængde områder, og jeg skal lige nævne dem. Det er klima, biodiversitet – hvad skal man ellers kalde det? – naturbeskyttelse, skove, nedbrydningen af ozonlaget, affald, ferskvandsressourcer, havforurening, transport, industri og miljø, energi, landbrug og endelig fiskeri.

I forbindelse med det internationale udviklingssamarbejde udgøres grundlaget for den danske indsats fortsat af Danidas overordnede miljøhandlingsplan fra 1988 og de sektorstrategier, der er udarbejdet vedrørende landbrug, fiskeri, sundhed, vandforsyning, industriel og bymæssig udvikling, og så de, der er undervejs, og de angår energi, skov- og agerbrug og fiskeri. Det er meget, meget omfattende.

For så vidt angår de finansielle aspekter – og de er jo også vigtige – vil jeg gerne gentage det tilsagn, regeringen gav i Rio om, at Danmark vil være indstillet på at bidrage med en rimelig andel af en tredobling af den globale miljøfacilitet, som den kaldes, under Verdensbanken, FN's miljøprogram, UNEP og FN's udviklingsprogram, det, der kaldes UNDP. Vi er indstillet på at støtte genopfyldningen af Verdensbankens bløde vindue, IDA, samt oprettelsen af en Trust Fund i UNDP under hensyntagen til bl.a. en rimelig byrdefordeling mellem donorlandene.

Endelig bør, synes vi, UNEP styrkes. Et øget dansk bidrag til den miljøfond, som her findes,